

zaaknummer 2012 T664

6 september 2012

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [naam],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. R. de Bont, advocaat te Waalre,

tegen:

(wijlen) **[naam]**,
geboren op [datum], overleden op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven lid van de Congregatie Priesters van het Heilig Hart van Jezus.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 3 april 2012. Op 11 juni 2012 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van mr. R.P. Baetens, namens [naam], de overste van de confederatie van de Vlaamse en Nederlands Provincie van de congregatie van de Priesters van het Heilig Hart van Jezus.

Op 6 augustus 2012 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen met zijn echtgenote mevrouw [naam]. Hij heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. R. de Bont.

Namens de Congregatie zijn verschenen mr. R.P. Baetens, advocaat, en [naam], overste van de confederatie van de Vlaamse en Nederlands Provincie van de congregatie van de Priesters van het Heilig Hart van Jezus.

2. De klacht

2.1. Klager heeft de Broeder opleiding gevolgd in [instelling] in [plaats] (nu [plaats]). Van circa mei tot oktober 1949 (m.u.v. augustus grote vakantie) is klager seksueel misbruikt door een Broeder van dat Juvenaat.

Aangeklaagde streefde klager langs zijn bovenbenen; vervolgens wreef en betastte hij klager in zijn kruis. Dit gebeurde enkele keren per week. Zogenaamd om te helpen met huiswerk.

Ook betastte hij klagers geslachtsdelen (terwijl klager in bed lag) en masturbeerde klager. Dit heeft zich voorgedaan ten minste 1x per 14 dagen tussen mei en oktober 1949.

2.2. Klager was erg overstuurd en verward door wat er gebeurde. Hij heeft het daarna nooit meer van zich af kunnen zetten. Hij schaamde zich enorm dat dit hem overkomen was. Ook in zijn werk als politiemann kwam het naar boven; onder meer en in het bijzonder wanneer hij werd ingeschakeld bij zedenmisdrijven met kinderen onder de 18.

Hij is in 1971 en 1976 zwaar overspannen geweest; schaamte belette hem echter om in de behandelingen door een psychiater en psycholoog het misbruik te noemen.

In 1982 is klager afgekeurd omdat hij wegens psychische redenen niet meer in staat was om zijn werk als politiemann te verrichten.

In zijn leven heeft hij zijn toevlucht gezocht in drank en zelfs –bijna – in suïcide. Ook is hij een dag spoorloos geweest. Klager is er zich bewust van dat zijn gezin onder zijn gedrag erg geleden heeft.

Het misbruik vervulde hem in deze periode met kwaadheid. De berichtgeving in de media maakte dat hij steeds een terugval kreeg.

Klager is onder medische behandeling. Via de cardioloog is hij bij de afdeling psychologie van het [ziekenhuis] in behandeling.

Klager heeft de gevolgen van het misbruik ook sterk in zijn loopbaan ervaren: hij bleek psychisch niet meer in staat om zijn werk als politiemann te doen. Hierdoor is hij afgekeurd en heeft dientengevolge schade in zijn inkomen geleden; namelijk een terugval in inkomen van 20%.

Daarnaast heeft klager binnen zijn huwelijks- en gezinsleven grote invloed ervaren van het seksuele misbruik.

2.3. Klager wil genoegdoening. Een belangrijk onderdeel daarvan is voor hem, dat hij een eerlijk en oprecht excuus krijg. Ook ten aanzien van zijn gezin wenst hij hiermee te bereiken dat hij deze periode zelf kan afsluiten, zodat hij hen daarmee niet meer belast. Klager maakt eveneens aanspraak op een schadevergoeding.

3. Het verweer

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. De Overste heeft in zijn reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Hij concludeert dat geen aanwijzingen zijn gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik maar dat hij ook geen reden heeft om aan te nemen dat klager onwaarheid spreekt.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder: de Procedure). Volgens artikel 1.3 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen : fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 1.3 van de Procedure.

4.3. Er zijn ruim zestig jaar verstreken sedert de feiten die klager aangeklaagde verwijt zich hebben afgespeeld. Alleen al door het overlijden van aangeklaagde zijn deze feiten niet meer in detail te onderzoeken.

4.4. Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van betrokkene. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen.

4.5. De verklaring van klager is op de Klachtencommissie oprecht en geloofwaardig overgekomen. In de thans voorliggende zaak zijn echter geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klager ondersteunen.

4.6 Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard; waarmee overigens bepaald niet gezegd wil zijn dat de door klager gestelde feiten niet waar zijn.

5. Het advies

De Klachtencommissie kan [naam], overste van de confederatie van de Vlaamse en Nederlands Provincie van de congregatie van de Priesters van het Heilig Hart van Jezus derhalve niet adviseren de klacht gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 6 september 2012 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, drs. A.M. van Beelen en mr. P.R.M. van der Ven pr, leden, bijgestaan door mr. Y. Rikken, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager, aangeklaagde en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van art. 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Overste van de Congregatie [naam], provinciaal overste Missionarissen van het Goddelijk Woord en aan klager verzonden.

Op grond van art. 21.1 van de Procedure stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 21.3 van de Procedure geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

zaaknummer 201.. T ..

Op grond van art. 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Overste.